

عنوان مقاله:

نگاه مولف کتاب تاریخ شاهی به شاه-زن

محل انتشار:

فصلنامه زن در فرهنگ و هنر، دوره 1، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

پروین ترکمنی آذر ترکمنی آذر

خلاصه مقاله:

جامعه ی ایران، جامعه ای مرد سالار بوده و در روابط سیاسی و اجتماعی و اقتصادی، سلطه ی مردان امری عادی و طبیعی تلقی شده و زنان اغلب از صحنه ی رسمی سیاست غایب بودند؛ ولی از آن جا که تعلق شاهان به خاندان سلطنتی و برگزیده در اولویت قرار داشت، فقط در شرایط خاص در صورت نبود فرزند ذکور بالغ، گاه حکومت زنان خاندان سلطنتی تحقق می یافت. به همین جهت کتب سیر الملوک نیز برای شاهان مرد تدوین شده است. سیر الملوک نویسان، بخصوص از قرن ششم هجری به بعد، ضمن تاکید بر این که زنان بندگان درجه ی دوم خداوند هستند و به لحاظ خرد و طبیعت، موجودیت مستقلی ندارند و هدف از آفرینش آنان منحصر به کارکردهای بیولوژیکی آنان در حفظ نسل است، با تقسیم بندی جامعه به دو بخش خصوصی و عمومی سعی کرده اند، زنان را در بخش خصوصی محصور نمایند. در چنین شرایطی مولف کتاب تاریخ شاهی، کتابی در زمینه ی آداب و قاعده ی ملک داری درباره ی حکومت یک شاه - زن، قتلغ ترکان، تالیف کرده است. مقاله بر آن است تا ضمن بازنمایی دیدگاه سیرالملوک ها به زن، حکمت عملی مطرح در کتاب شاهی و تجربه تاریخی مولف آن را در زمینه ی آداب ملوک و آیین کشورداری و تعمیم آن به حکومت یک شاه زن، به عنوان اولین و شاید تنهاترین تجربه در این زمینه، و نکات مشترک و افتراق با سایر سیر الملوک ها و عوامل دخیل در تفاوت ها را که مسلما به مسایل جنسیتی مربوط می شود، مورد مطالعه و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

تاریخ شاهی، حکمت عملی، سیرالملوک، شاه-زن، قتلغ ترکان، قراختایان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771708>

